

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Solomonidze Alexandr Muradi, născut la 18.09.1994, originar și domiciliat în mun. Chișinău, bd. Moscovei 9, ap. 65.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 11.12. 2013 – 24.06.2014 (prima instanță).
2. 01.09.2014 – 13.11.2014 (instanța de apel).
3. 13.02.2015 – 22.04.2015 (instanța de recurs ordinar).

În baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 iunie 2014, în procedura prevăzută de art. 364 ¹ Cod de procedură penală, Solomonidze Alexandr a fost condamnat:

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a gestiona mijloace financiare pe un termen de 1 an;
- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a gestiona mijloace financiare pe un termen de 1 an;
- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 1 an închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul total de pedepse aplicate, definitiv i s-a stabilit lui Solomonidze Alexandr 5 ani închisoare cu privarea de dreptul de a gestiona mijloace financiare pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

Măsura preventivă în privința lui Solomonidze Alexandr a fost schimbată din arest preventiv în obligarea de a nu părăsi țara, cu eliberarea lui de sub strajă din sala de ședințe, imediat.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Solomonidze Alexandr avînd scopul și intenția dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane,

dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, sub pretextul de a efectua un apel telefonic, în timp ce se afla pe str. Calea Orheiului 105, mun. Chișinău, a însușit de la minorul Silistarul Nicolae telefonul mobil de model iPhone-4 de culoare albă, în care era introdusă cartela SIM cu nr.060092570, la preț de 4800 lei și care îi aparținea lui Lucasevici Ina, după care cu bunul sustras s-a eschivat de la locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 4800 lei.

Tot el, Solomonidze Alexandr, la 09.12.2013, în perioada de timp cuprinsă între orele 14:00-17:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a deteriorat geamul din partea dreaptă a automobilului de model „Citroen Berlingo”, cu nr/î K BB 868, care era parcat pe str. Matei Basarab 5/1, mun. Chișinău, a pătruns în interiorul automobilului, de unde pe ascuns a sustras următoarele bunuri și acte: geanta din piele de culoare neagră la prețul de 700 lei în care se afla portmoneul din piele de culoare neagră la prețul de 250 lei, certificatul de înmatriculare a automobilului, buletinul de identitate, permisul de conducere, cardul bancar de la B.C., „Banca de Economii” S.A., actele eliberate pe numele lui Timuș Andrei, două carduri pentru alimentare la stația peco „Bemol”, ștampila S.R.L., „Condirom” la prețul de 350 lei, ștampila S.R.L., „Latimuș” la prețul de 350 lei, o carte de muncă la prețul de 160 lei, prin ce i-a fost cauzat părții vătămate Timuș Andrei un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 1810 lei.

Tot el, Solomonidze Alexandr, în perioada de timp 07.12.2013, ora 16:00 pînă la 08.12.2013, ora 11:00, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane prin deteriorarea geamului din partea stîngă din spatele șoferului, a pătruns în automobilul de model „Skoda Fabia” cu nr/î C OM 514, care era parcat pe str. Miron Costin 22, mun. Chișinău, unde de sub scaunul șoferului a sustras o geantă din piele de culoare neagră în care se aflau următoarele bunuri: un modem ZTE MF 190 cu IMEI: 867635019941645 la prețul de 342,14 lei, un telefon mobil de model „BlackBerry 8900” cu IMEI: 537238035566103 la prețul de 4298,03 lei, un telefon mobil de model „BlackBerry 9300” cu IMEI: 353933045055592 la prețul de 3529,92 lei, USM Orange Internet Acum cu IMEI: 110807002579 la prețul de 9,92 lei, o foaie de parcurs și o factură fiscală, astfel cauzându-i firmei „Orange Moldova” S.A. o daună materială în sumă de 8201,53 lei.

Tot el, Solomonidze Alexandr, la 19.01.2014, aproximativ la ora 18:00 aflîndu-se în incinta Internet-cafe din str. Miron Costin 7, mun. Chișinău și avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a efectua un apel telefonic, a însușit de la minorul Tcaci Iaroslav telefonul mobil de model „Orange Pasadena” cu IMEI 060767002377938, cu SIM cartela cu nr. 068422439 cu costul de 1900 lei, după care cu bunul sustras s-a ascuns de la locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate Tcaci Anna un prejudiciu material considerabil în sumă de 1900 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal – escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile; conform art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile; conform art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință și art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal – escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Solomonidze Alexandr să fie condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a gestiona mijloace financiare pe un termen de 1 an; în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a gestiona mijloace financiare pe un termen de 1 an; în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv a-i stabilit lui Solomonidze Alexandr 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a gestiona mijloace financiare pe un termen de 2 ani.

Procurorul a invocat că, în instanța de judecată culpa inculpatului Solomonidze Alexandr a fost dovedită pedeplin în baza probelor acumulate și examinate în ședința de judecată, acțiunile inculpatului fiind corect încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c), 186 alin. (2) lit. c), 186 alin. (2) lit. c), d), art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, însă neîntemeiat i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2014 a fost admis apelul acuzatorului de stat, casată sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre în privința pedepsei aplicate lui Solomonidze Alexandr.

Solomonidze Alexandr a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 4 ani închisoare; în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare. În baza art. 84 Cod penal, s-a stabilit pedeapsa definitiv - 5 ani închisoare; în baza art. 90 Cod penal pedeapsa a fost suspendată condiționat cu stabilirea unui termen de probă de 5 (cinci) ani.

Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate a indicat, că instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație că ultimul a comis 2 infracțiuni grave și 2 mai puțin grave, într-un timp relativ scurt, fapt care presupune predispunerea acestuia la comiterea altor infracțiuni, mai mult ca atât acesta s-a eschivat de la

organul de urmărire penală, fiind legal citat, s-a eschivat de a se prezenta în instanța de judecată la două ședințe de judecată consecutiv din care cauză la momentul comiterii unei noi infracțiuni a fost reținut.

Instanța de apel a considerat, că ținând cont de faptul, că Solomonidze Alexandr a recunoscut vinovăția integral și a restituit prejudiciul părților vătămate, inculpatul poate fi corectat și reeducat fără a fi privat real de libertate, prin aplicarea art. 90 Cod penal, cu stabilirea unui termen de probă pe un termen de 5 (cinci) ani și a dispus neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în termenul dat inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, care invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată din următoarele motive:

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate de procuror în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- instanța de apel nu și-a motivat pe deplin concluzia de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal;
- au fost încălcate prevederile art. 75 Cod penal;
- instanța de apel greșit a conchis că corectarea inculpatului este posibilă fără a fi izolat de societate;
- instanța de judecată aplicînd o pedeapsă condiționată, nu a luat în considerație faptul că inculpatul Solomonidze Alexandr a săvârșit două infracțiuni grave și două infracțiuni mai puțin grave, într-un timp relativ scurt, fapt care presupune predispunerea acestuia la comiterea altor infracțiuni;
- acesta s-a eschivat de la organul de urmărire penală, fiind legal citat, s-a eschivat de a se prezenta în instanța de judecată la 2 ședințe consecutiv din care cauză la momentul comiterii unei noi infracțiuni a fost reținut;
- prejudiciul cauzat prin infracțiune l-a reparat doar după ce a fost reținut, fapt ce dovedește în plus că inculpatul nu a conștientizat gravitatea infracțiunii și se comportă ușuratic referitor la consecințe;
- în cadrul examinării acestei cauze penale nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul să nu execute pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă drept temeiuri pentru recurs pct. 6) și 10) al alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Instanța de recurs remarcă că, pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală stipulează că, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Astfel, instanța de recurs constată invocarea temeiurilor pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și respectiv pct. 10) al normei sus enunțate - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică hotărîrea contestată numai în partea stabilirii pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungînd la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute pedeapsa stabilită, este în drept să dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Analizînd temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiului penal consideră, că în prezenta speță nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, acordînd deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, pedepsele sunt aplicate conform sancțiunilor articolelor 190 alin. (2) lit. c); 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ținîndu-se cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează, că instanța de apel a motivat și bazat soluția, luînd în considerație gravitatea infracțiunilor săvîrșite de inculpat, motivul acestora, scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului, prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni din partea lui, cît și din partea altor persoane.

Prin urmare, Colegiul penal nu acceptă argumentele invocate de recurent privitor la prezența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, considerându-le vădit neîntemeiate.

Cu privire la temeiul pentru recurs invocat de recurent, prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal statuează că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal.

De asemenea, Colegiul penal invocă că, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, prin urmare prima instanță a admis această solicitare și a examinat cauza în procedura simplificată în corespundere cu prevederile legale.

Așadar, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75-88 din Cod penal care reglementează modalitatea individualizării pedepselor.

În acest context, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Colegiul penal precizează că, reieșind din circumstanțele cauzei, având în vedere recunoașterea vinovăției și căința sinceră de către inculpat, recuperarea benevolă a prejudiciului cauzat, aflarea sub arest preventiv pe un termen de la 27.02.2014 pînă la 24.06.2014, perioadă în care inculpatul a conștientizat pericolul acțiunilor comise și consecințele care au survenit, suportînd în această perioadă condițiile dure ale detenției, întru acordarea unei șanse de a trăi o viață corectă instanțele de judecată corect au considerat că corijarea și reeducarea inculpatului

este posibilă fără privarea lui de libertate, cu stabilirea prin cumul de pedepse a unei sancțiuni definitive sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 5 ani, instanțele de judecată apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru faptele comise, iar stabilirea termenului de probă în mărime maximă va asigura un comportament adecvat al inculpatului în continuare.

Colegiul penal mai invocă că în speța dată, instanța de apel a reținut ca circumstanțe atenuante, conform art. 76 Cod penal – căința sinceră și recunoașterea vinei, recuperarea benevolă a prejudiciului cauzat, iar circumstanțe agravante, conform art. 77 Cod penal, nu au fost stabilite.

Colegiul penal menționează că reieșind din sensul principiului umanismului, pedeapsa penală nu are rolul instrumentului de răzbunare a statului asupra infractorilor, dar are ca scop restabilirea echității sociale.

Referitor la prejudiciul cauzat de inculpat, Colegiul penal reține, că părțile vătămate au renunțat la acțiunile civile, prejudiciul material cauzat fiind restituit.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența temeiului pentru recurs ordinar prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, pedeapsa fiind individualizată corect.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe *Solomonidze Alexandr Muradi*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **14 mai 2015**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin